

N:o 13.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 februari 1908.

— — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af justitieombudsmannens framställning om ändring af vissa bestämmelser i 24 kap. strafflagen.

(Lagutskottets utlåtande n:o 4.)

Till Konungen.

Uti sin till innevarande Riksdag afgifna ämbetsberättelse har justitieombudsmannen hemställt, att Riksdagen måtte för sin del antaga ett af honom framlagdt förslag till ändrad lydelse af 1, 5, 6, 8, 9, 10, 11 och 14 §§ i 24 kap. strafflagen.

Af hvad justitieombudsmannen anført i ämnet finner Riksdagen vara till fullo ådagalagdt, att de bestämmelser i 24 kap. strafflagen, hvilka föranledt ifrågavarande framställning, icke kunna anses tillfredsställande. De brister, som vidlåda berörda bestämmelser, hafva ej heller blifvit afhjälpta genom en fast domstolspraxis. Fastmera har, såsom framgår af de i justitieombudsmannens framställning refererade rättsfallen, tolkningen af hithörande lagrum varit synnerligen vacklande. Då vidt skilda meningar angående den rätta innebörden af stadgandena rörande åverkan kunnat inom en så kort tidsperiod, som skett, vinna pluralitet inom högsta

domstolen, kan förvisso däraf anses fulltygadt, att sådana luckor finnas i gällande lags bestämmelser i ämnet, att det bör vara lagstiftaren angeläget att utan dröjsmål vidtaga åtgärder för att få dem utfyllda.

Det förslag till undanröjande af den nu rådande osäkerheten i afseende å tolkningen särskildt af 24 kap. 6 § strafflagen, hvilket blifvit af justitieombudsmannen afgifvet, synes Riksdagen väl värdt beaktande och angifva den riktning, i hvilken en omarbetning af ifrågavarande stadganden bör företagas. Sålunda torde det allmänna rättsmedvetandet med nödvändighet påkalla, att straffpåföljd drabbar ägare af skog eller mark, hvartill annan har nyttjanderätt, i händelse han, med kränkning af nyttjanderätts-hafvarens rätt, å skogen eller marken vidtager åtgärd, som uti nämnda lagrum omförmäles. På grund af det nära samband, som måste finnas mellan de särskilda stadganden, som behandla brott af enahanda typ, finner Riksdagen, i likhet med justitieombudsmannen, följdriktigheten fordra, att, om ändring företages i det lagrum, hvars bristande fullständighet närmast föranledt justitieombudsmannens framställning, jämväl åtskilliga andra paragrafer i 24 kap. strafflagen böra underkastas jämkning. Vid den granskning Riksdagen ägnat justitieombudsmannens framställda förslag har det emellertid syntts Riksdagen tveksamt, huruvida samtliga dess detaljbestämmelser äro så nöjaktigt affattade med hänsyn till den rättsliga ställning, hvilken tillkommer jordägaren, samt stå i sådant förhållande till strafflagens principer rörande egendomsbrott i öfrigt, att detsamma kan af Riksdagen godkännas. Enligt Riksdagens förmenande kunna erinringar i anmärkta afseenden riktas redan mot det föreslagna tillägget till 1 §.

Vid nu angifna förhållanden och då Riksdagen icke varit i tillfälle att ägna justitieombudsmannens framställning en så ingående pröfning, att Riksdagen kunnat själf framlägga formulerade förslag till förändrad lydelse af ifrågavarande lagrum, synes det Riksdagen böra göras till föremål för vidare utredning, i hvad mån en omarbetning af hela 24 kap. strafflagen kan vara erforderlig; och först sedan ett på grundvalen af en dylik omfattande undersökning utarbetadt förslag blifvit för Riksdagen framlagdt, lär en slutlig pröfning af frågan böra vidtagas. Vid en sådan utredning torde därjämte böra komma under öfvervägande, huruvida och i hvilken omfattning det må vara lämpligt att bringa bestämmelserna i 24 kap. i större öfverensstämmelse med strafflagens stadganden rörande egendomsbrott, som hafva afseende på andra än de i detta kapitel behandlade förmögenhetsrättigheter.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen, med anledning af justitieombudsmannens förevarande framställning, härmed anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föranstalta om utredning, i hvad mån en omarbetning

af 24 kap. strafflagen i den af justitieombudsmannen angifna riktning kan vara af behovet påkallad, samt för Riksdagen framlägga det förslag till lag, hvartill en dylik utredning må gifva anledning.

Stockholm den 19 februari 1908.

Med undersätlig vördnad.
